

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๔๗/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๒๐/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	{	บริษัท ที เค พลัส จำกัด	ผู้ฟ้องคดี
		องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนิมมาตรา	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๑/๒๕๖๐
หมายเลขแดงที่ ๔๑๘/๒๕๖๓

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ E ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕
มีนาคม ๒๕๕๙ ว่าจ้างผู้ฟ้องคดีให้ทำงานโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเลียบบนหมู่บ้าน
หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองนิมมาตรา อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ขนาดกว้าง ๖ เมตร
ยาว ๑,๐๒๔ เมตร และกว้าง ๕.๕๐ เมตร ยาว ๔๔๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ตามรูปแบบ
ที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด ค่าจ้างจำนวน ๕,๕๔๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีตกลงจะแบ่งชำระให้
ผู้ฟ้องคดี เป็น ๘ งวด ดังนี้ งวดที่ ๑ เป็นเงิน ๓๙,๓๓๔ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติงานวางท่อ
คสล. ชนิดกลม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๖๐ เมตร ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๐ วัน นับถัดจาก
วันลงนามในสัญญา งวดที่ ๒ เป็นเงิน ๑,๐๕๙,๘๐๒ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติงานปรับเกลี่ย
แต่งและบดอัดคันทางเดิม งานดินถมคัตทางบริเวณต่อท่อ งานพื้นทางหินคลุก งานทรายผิว
ทางคอนกรีต ช่วงที่ ๑ (STA. ๐ + ๐๐๐ - STA. ๑ + ๐๒๔) ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับถัด
จากวันลงนามในสัญญา งวดที่ ๓ เป็นเงิน ๓๙๗,๗๗๒ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติงานปรับเกลี่ย

/แต่งและบดอัด...

แต่งและบดอัดคันทางเดิม งานดินถมคันทางบริเวณต่อท่อ งานพื้นทางหินคลุก งานทรายรองผิวทางคอนกรีตช่วงที่ ๒ (STA. ๐/๐ + ๐๐๐ - STA. ๐/๐ + ๔๔๐) ให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา งวดที่ ๔ เป็นเงิน ๑,๓๘๖,๑๐๘ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติงานงานผิวถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ช่วงที่ ๑ (STA. ๐ + ๐๐๐ - STA. ๑ + ๐๒๔) มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๓,๐๙๗.๕๐ ตารางเมตร ให้แล้วเสร็จภายใน ๗๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา งวดที่ ๕ เป็นเงิน ๑,๓๘๖,๑๐๘ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติงาน งานผิวถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ช่วงที่ ๑ (STA. ๐ + ๐๐๐ - STA. ๑ + ๐๒๔) ที่เหลือแล้วเสร็จ ให้แล้วเสร็จภายใน ๙๕ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา งวดที่ ๖ เป็นเงิน ๑,๐๘๖,๓๙๔ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติงานงานผิวถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ช่วงที่ ๒ (STA. ๐/๐ + ๐๐๐ - STA. ๐/๐ + ๔๔๐) ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๑๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา งวดที่ ๗ เป็นเงิน ๓๐,๔๗๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติงาน งานไหล่ทางหินคลุกปิดขอบถนนให้แล้วเสร็จภายใน ๑๑๕ วัน นับถัดจากวันที่ลงนามในสัญญา และงวดสุดท้าย เป็นเงิน ๑๕๔,๐๑๒ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติงานงานเครื่องหมายจราจร งานป้ายจราจร กิจกรรมอำนวยความสะดวกภัยขณะก่อสร้าง และงานอื่นๆ ที่เหลือทั้งหมดให้แล้วเสร็จเรียบร้อยตามสัญญา รวมทั้งทำสถานที่ก่อสร้างให้สะอาดเรียบร้อย ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙ และต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ หากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้ว่าจ้างมีสิทธิเรียกค่าปรับจากการก่อสร้างล่าช้าจากผู้ฟ้องคดีได้ในอัตราวันละ ๑๓,๘๕๐ บาท นับถัดจากวันที่ครบกำหนดแล้วเสร็จตามสัญญาจนกว่าจะก่อสร้างแล้วเสร็จสมบูรณ์ ในขณะที่ทำสัญญานี้ ผู้ฟ้องคดีได้นำเช็คจำนวนเงิน ๒๗๗,๐๐๐ บาท มอบให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา หลังจากลงนามในสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ สป ๗๓๓๐๓/๑๖๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานตามสัญญาและส่งมอบพื้นที่ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นการส่งมอบพื้นที่ล่าช้ากว่าที่กำหนดไว้ตามสัญญา ๔ วัน โดยผู้ถูกฟ้องคดียังคงกำหนดให้วันแล้วเสร็จตามสัญญาเป็นวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ตามสัญญาเช่นเดิม ต่อมา ประมาณกลางเดือนพฤษภาคม และเดือนมิถุนายน ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้ทยอยส่งมอบงานก่อสร้างในงานงวดที่ ๑ ถึงงวดที่ ๓ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างได้เข้าตรวจรับมอบและพิจารณาผลงานการก่อสร้างแล้ว ผลงานเป็นไปตามสัญญา พร้อมทั้งเห็นสมควรให้จ่ายเงินค่าผลงานงวดที่ ๑ ถึงงวดที่ ๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี รายละเอียดปรากฏตามสำเนาใบตรวจรับการจ้างงวดที่ ๑ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และสำเนาใบตรวจรับการจ้างงวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ จำนวน ๒ ฉบับ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กตามสัญญาจนเสร็จสมบูรณ์ ช่างผู้ควบคุมงานของผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙

/รวม ๕ ฉบับ...

รวม ๕ ฉบับ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อขอส่งมอบงานงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการของผู้ถูกฟ้องคดีได้ลงนามรับหนังสือขอส่งมอบงานงวดดังกล่าว จึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานตามสัญญาแล้วเสร็จและส่งมอบงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการส่งมอบงานภายในกำหนดเวลาที่ตกลงไว้ในสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้ว่าจ้างจะต้องให้คณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจรับมอบงาน และผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ตามสัญญาต้องชำระค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ สป ๗๓๓๐๓/ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ฟ้องคดี กำหนดวันนัดตรวจรับงานในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีนำเครื่องเจาะคอนกรีตมาในวันนัดเพื่อเจาะพิสูจน์ความหนาของถนนคอนกรีตที่ก่อสร้างว่าเป็นไปตามที่กำหนดในสัญญาหรือไม่ เมื่อถึงวันนัดตรวจรับงาน คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจสอบทางกายภาพถนนคอนกรีตเสริมเหล็กที่ก่อสร้างตามสัญญา ด้วยการตรวจความกว้าง ความยาว ความหนา ในองค์ประกอบถนนให้เป็นไปตามรูปแบบรายละเอียดตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างไม่ได้มีข้อโต้แย้งใดๆ ว่า ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กที่ก่อสร้างขึ้นมีลักษณะทางกายภาพไม่เป็นไปตามที่กำหนดในสัญญา และได้มีการเจาะตัวอย่างคอนกรีตจากถนนคอนกรีตเสริมเหล็กที่ก่อสร้างตามสัญญาจ้างส่งไปห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์เพื่อตรวจวิเคราะห์และทดสอบกำลังอัดคอนกรีตเพื่อประกอบการพิจารณาตรวจรับมอบงานและชำระเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้พยายามติดตามทวงถามความคืบหน้าของการชำระค่าจ้างในงวดที่ ๑ ถึงงวดที่ ๓ และการตรวจรับมอบงานงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ แต่การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีล่าช้ามาก ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ และหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีเร่งรัดการชำระค่าจ้างงวดที่ ๑ ถึงงวดที่ ๓ จนกระทั่งวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีจึงได้รับเช็คค่าจ้างงานงวดดังกล่าวจากผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นการชำระค่าจ้างที่ล่าช้าลวงเลยมากกว่า ๒ เดือน นับแต่วันที่คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับมอบงานและพิจารณาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าจ้างในงวดที่ ๑ ถึงงวดที่ ๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ออกใบตรวจรับการจ้าง สรุปได้ว่า ในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างได้มีการตรวจงานถนนนั้น คณะกรรมการตรวจการจ้างยังรอผลการวิเคราะห์กำลังอัดคอนกรีตครบ ๒๘ วัน โดยได้รับผลการทดสอบกำลังอัดคอนกรีตชุดสุดท้ายเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ตามหนังสือของแขวงทางหลวงชนบทสมุทรปราการ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ส่งผลทดสอบคอนกรีต และรายงานผลการทดสอบกำลังอัดคอนกรีตของผู้ควบคุมงาน เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ และพบว่า เป็นไปตามรูปแบบและข้อกำหนดในสัญญาจ้าง จึงถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานจ้างงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ โดยดำเนินการถูกต้องตามรายละเอียดทุกประการ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙

/ซึ่งเกินกำหนด...

ซึ่งเกินกำหนดเวลาทำงานแล้วเสร็จตามสัญญา จำนวน ๒๓ วัน ผู้ฟ้องคดีจึงต้องชำระค่าปรับ วันละ ๑๓,๘๕๐ บาท เป็นเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๓๑๘,๕๕๐ บาท จึงสมควรจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๓,๗๒๔,๕๔๒ บาท จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ สป ๗๓๓๐๒/๕๒๓ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ เพื่อขอสงวนสิทธิในการเรียกค่าปรับจากผู้ฟ้องคดี จำนวน ๓๑๘,๕๕๐ บาท โดยอ้างความเห็นของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ที่มีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานแล้วเสร็จไม่ทันตามสัญญา ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่คณะกรรมการตรวจการจ้างนำรายงานผลการทดสอบกำลังอัดคอนกรีตครบกำหนด ๒๘ วัน ของแนวทางหลวงชนบทสมุทรปราการ ซึ่งได้มีผลทดสอบกำลังอัดคอนกรีตชุดสุดท้ายเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ มาพิจารณาตรวจรับและอ้างว่าผู้ฟ้องคดีดำเนินการส่งมอบงานจ้างล่าช้า โดยนำระยะเวลาที่รอผลการตรวจวิเคราะห์กำลังอัดคอนกรีตมาเป็นระยะเวลาการทำงานและพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีทำงานตามสัญญาแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ นั้นไม่ถูกต้อง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการส่งงานเรียบร้อยตั้งแต่วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ การเจาะตัวอย่างคอนกรีตไปตรวจทดสอบกำลังอัดคอนกรีตที่ห้องปฏิบัติการเป็นเพียงขั้นตอนการตรวจคุณภาพงานตามสัญญาเพื่อประกอบการรับมอบงานเท่านั้น ซึ่งถ้าผลการทดสอบกำลังอัดคอนกรีตไม่ผ่าน ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับจ้างจะต้องดำเนินการแก้ไขซ่อมแซมทั้งหมด และไม่ผ่านการรับมอบงาน แต่หากผลการตรวจทดสอบดังกล่าวผ่านการทดสอบว่าได้มาตรฐานตามสัญญา ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ต้องดำเนินการซ่อมแซมแก้ไขใดๆ ซึ่งสอดคล้องกับข้อ ๗๒ (๔) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น เงื่อนไขในการตรวจผลการทดสอบกำลังอัดย่อมเป็นเพียงเงื่อนไขในการทดสอบเพื่อให้การรับมอบงานถูกต้องครบถ้วนเท่านั้น มิใช่การกำหนดงานแล้วเสร็จแต่อย่างใด จากข้อเท็จจริงและระเบียบดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว มิได้ส่งมอบงานล่าช้าจนเป็นเหตุให้ต้องถูกพิจารณาค่าปรับตามหนังสือ ที่ สป ๗๓๓๐๒/๕๒๓ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ แต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อขอรับเงินและขอสงวนสิทธิในการขอคืนค่าปรับ ซึ่งในวันเดียวกันนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้ชำระค่าจ้างงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ โดยหักค่าปรับจากการส่งมอบงานล่าช้าจำนวน ๓๑๘,๕๕๐ บาท ออกจากค่าจ้างที่จะต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวน ๓,๗๒๔,๕๔๒ บาท เป็นการโต้แย้งสิทธิของผู้ฟ้องคดี เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำผิดสัญญาทางปกครอง ใช้สิทธิหักค่าปรับในการชำระค่าจ้างงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีสิทธิเรียกค่าปรับดังกล่าวและจะต้องจ่ายค่าจ้างงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเต็มจำนวน ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ติดตามทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าปรับที่หักไปจากการชำระค่าจ้างในงวดงานดังกล่าวคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดี

/ให้ครบถ้วน...

ให้ครบถ้วนแต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับเพิกเฉย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนเงินค่าปรับจำนวน ๓๑๘,๕๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ อันเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีรับเงินค่าจ้างตามสัญญาจากผู้ถูกฟ้องคดี จนถึงวันฟ้องคดี คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๖,๘๗๒.๘๓ บาท รวมเป็นต้นเงินและดอกเบี้ย จำนวน ๓๒๕,๔๒๒.๘๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๑๘,๕๕๐ บาท นับแต่วันฟ้องคดีจนกว่าจะชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีครบถ้วน ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๓๒๕,๔๒๒.๘๓ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี
๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๑๘,๕๕๐ บาท นับถัดแต่วันฟ้องคดีจนกว่าจะชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีครบถ้วน
๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความในอัตราสูงสุดแทนผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีขอคัดค้านกรณีและผู้ฟ้องคดีมอบอำนาจให้นายพงษ์กร ผดุงรัตน์ เป็นผู้รับมอบอำนาจในการดำเนินคดีในศาลปกครองชั้นต้น เนื่องจากเอกสารการมอบอำนาจของผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงสำเนาเอกสารและไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในหนังสือหุ้นส่วนบริษัท นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีมีประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลคลองนิมยมาตรา เรื่อง ประกวดราคาจ้างโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเลียบบหมู่บ้าน หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองนิมยมาตรา ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้เข้าประกวดราคา ชนะการประกวดราคา และต่อมาได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ E ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ กับผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อรับจ้างทำงานโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเลียบบหมู่บ้าน หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองนิมยมาตรา การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือที่ สป ๗๓๓๐๓/๑๖๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานและส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างล่าช้ากว่ากำหนด ๔ วัน นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเตรียมพื้นที่ทำงานตามสัญญาจ้างพร้อมให้ผู้ฟ้องคดีทำงานได้อยู่ก่อนแล้ว แต่ตามหนังสือดังกล่าวเป็นการแจ้งตามสายธุรกรรมเท่านั้น อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีได้กำหนดไว้ในประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลคลองนิมยมาตรา เรื่อง ประกวดราคาจ้างโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเลียบบหมู่บ้านฯ ให้ผู้ประกวดราคามาดูสถานที่ก่อสร้างในวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ เพื่อรับฟังคำชี้แจง แต่ผู้ฟ้องคดีไม่มาดูสถานที่ก่อสร้าง รายละเอียดปรากฏตามบันทึกข้อความกองช่างองค์การบริหารส่วนตำบลคลองนิมยมาตรา ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ และตามสัญญาจ้าง ข้อ ๒๒ ได้กำหนดให้ในกรณีมีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุใดๆ อันเนื่องมาจากความผิดหรือความบกพร่องของฝ่ายผู้ว่าจ้างอันทำให้ผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานได้เสร็จตามกำหนด ผู้รับจ้างมีสิทธิขอขยายเวลา

/ทำงานได้อีก...

ทำงานได้อีก ๑๕ วัน แต่ไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งขอขยายเวลาทำงานออกไปหรือได้แย้งเกี่ยวกับพื้นที่ก่อสร้างตามสัญญาจ้างแต่อย่างใด จึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีสละสิทธิในข้อสัญญาและไม่สามารถที่จะยกมาเป็นข้ออ้างได้ นอกจากนี้ การส่งงานตามสัญญาในแต่ละงวดของผู้ฟ้องคดีเป็นไปโดยล่าช้า ไม่ตรงตามสัญญาจนผู้ถูกฟ้องคดีต้องมีหนังสือ ที่ สป ๗๓๓๐๒/๒๐๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ สป ๗๓๓๐๒/๓๐๖ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ เร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานในแต่ละงวด โดยผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มดำเนินการก่อสร้างตามสัญญาตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับเริ่มทำงานในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้าดำเนินการจำนวนทั้งสิ้น ๒๙ วัน ความล่าช้าจึงเกิดจากผู้ฟ้องคดีเอง รายละเอียดปรากฏตามสรุปรายงานการควบคุมงานก่อสร้างประจำสัปดาห์ และบันทึกประจำวันของผู้ควบคุมงาน วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๙ และจากการตรวจรับงานพบว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานบกพร่องไม่เป็นไปตามสัญญาในเรื่องการเก็บตัวอย่างคอนกรีตที่เทพื้นถนนเพื่อส่งตรวจหากำลังอัดของคอนกรีต กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เก็บตัวอย่างเพื่อส่งตรวจหาส่วนยุบซึ่งต้องไม่มากกว่า ๑๐ เซนติเมตร และแรงอัดคอนกรีตที่กำหนดอายุ ๒๘ วัน ต้องไม่น้อยกว่า ๓๐๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร และไม่มีรายงานจากสถาบันของทางราชการที่เชื่อถือได้มายืนยันประกอบผลการทำงาน ตามผนวก ๑ ท้ายสัญญาจ้าง ซึ่งถือเป็นสาระสำคัญของสัญญาจ้าง จึงถือได้ว่างานของผู้ฟ้องคดียังไม่แล้วเสร็จตามสัญญาจ้าง ข้อ ๔.๔ อีกทั้ง การส่งคอนกรีตเพื่อตรวจหากำลังอัดดังกล่าวเป็นหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่จะต้องเป็นผู้นำส่งเองและต้องนำผลมารายงานต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานตามผนวก ๔ ท้ายสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงยังไม่สามารถออกหนังสือรับมอบงานและจ่ายเงินค่าก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ ความล่าช้าดังกล่าวจึงไม่ได้เกิดมาจากความผิดของผู้ถูกฟ้องคดี แต่เป็นเพราะผู้ฟ้องคดีทำงานล่าช้าไม่สนใจปฏิบัติตามสาระสำคัญของสัญญาอันอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายกับทางราชการและประชาชนได้ ส่วนประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ข้อ ๗๒ (๔) วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า เมื่อตรวจเห็นว่าเป็นการถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาแล้ว ให้ถือว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานครบถ้วนตั้งแต่วันที่ผู้รับจ้างส่งงานจ้าง นั้น โดยที่ข้อ ๗๒ (๔) วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีที่เห็นว่าผลงานที่ส่งมอบทั้งหมดหรืองวดใดก็ตามไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ให้รายงานหัวหน้าส่วนราชการผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุเพื่อทราบหรือสั่งการแล้วแต่กรณี ซึ่งระเบียบดังกล่าวเหมือนและสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ถือปฏิบัติอยู่ การตรวจรับงานของผู้ถูกฟ้องคดีจึงถูกต้องตามสัญญาจ้างและระเบียบดังกล่าวแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

/ว่าด้วย...

ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ เฉพาะส่วนที่เป็นคุณกับผู้ฟ้องคดี แต่ส่วนที่เป็นข้อยกเว้น ผู้ฟ้องคดีกลับปกปิดไว้ไม่นำมากล่าวให้ชัดเจน จึงเป็นการไม่ชอบและเป็นการใช้สิทธิ โดยไม่สุจริต ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการเบิกจ่ายเงินค่าก่อสร้างล่าช้า นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้เบิกจ่ายเงินค่าก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีครบถ้วนตามสัญญาแล้ว เว้นแต่เงินค่าปรับ จากการทำงานล่าช้าตามสัญญาที่เป็นประเด็นพิพาทกันอยู่ในคดีนี้เท่านั้น กล่าวคือ เมื่อผู้ฟ้องคดี ได้ส่งมอบงานในงวดต่างๆ ผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้ดำเนินการตรวจรับมอบงาน รายละเอียดปรากฏ ตามใบตรวจรับการจ้าง งวดที่ ๑ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ใบตรวจรับการจ้าง งวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ต่อมา วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันก่อน ครบสัญญา ๓ วัน ผู้ฟ้องคดีได้เร่งส่งงานงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ ซึ่งเป็นงวดสุดท้าย เพื่อให้ทัน ตามสัญญา เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเรื่องแล้วประมวลเรื่องเสนอสั่งการตามระเบียบและ แจ้งคณะกรรมการตรวจรับงานในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการ ล่าช้าเนื่องจากมีงวดงานถึง ๕ งวดติดต่อกัน อีกทั้ง การตรวจหลักฐานและเอกสารต้องใช้เวลา หากผู้ฟ้องคดีส่งงานตามงวดงานในสัญญาก็จะไม่เกิดความล่าช้าแต่อย่างใด ประกอบกับ การเบิกจ่ายเงินอุดหนุนเฉพาะกิจตามโครงการฯ ต้องส่งเอกสารขอรับเงินเพื่อเบิกจ่ายให้ผู้รับจ้าง ผ่านท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ ถึงงวดที่ ๓ ตามสำเนาฎีกาเบิกเงินรายจ่ายที่ น. ๑๖๕/๒๕๕๙ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างงวดดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ส่วนงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างงวดดังกล่าวตามสำเนาฎีกาเบิกเงินรายจ่าย ที่ น. ๑๘๕/๒๕๕๙ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ และผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้าง งวดดังกล่าวเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ นอกจากนี้ ตามสัญญาจ้าง ข้อ ๑๗ ได้กำหนดไว้ ชัดเจนว่า หากผู้ฟ้องคดีทำงานไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาและผู้ถูกฟ้องคดี ยังไม่ได้บอกเลิกสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจปรับผู้ฟ้องคดีได้เป็นจำนวนเงินวันละ ๑๓,๘๕๐ บาท ตลอดจนค่าเสียหายอื่นๆ และข้อ ๑๙ ยังกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถหักค่าปรับดังกล่าว เอมจากจำนวนเงินค่าจ้างที่ค้างจ่ายหรือจากเงินประกันผลงานของผู้ฟ้องคดีได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดี มีหนังสือ ที่ สป ๗๓๓๐๒/๕๒๓ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งสงวนสิทธิการเรียกค่าปรับ ตามสัญญาจ้างเป็นรายวัน วันละ ๑๓,๘๕๐ บาท นับถัดจากที่กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญาจ้าง และคิดค่าปรับเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๒๓ วัน โดยนับถัดจากวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ครบกำหนดแล้วเสร็จตามสัญญาจนถึงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ ผลการทดสอบกำลังอัดคอนกรีตเป็นไปตามรูปแบบรายละเอียดและข้อกำหนดของสัญญาจ้าง จึงถูกต้องเป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดีแล้ว จึงไม่ต้องคืนเงินค่าปรับและไม่ต้องเสียดอกเบี้ย รวมถึง ค่าทนายความให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานตามสัญญาเมื่อใด เห็นว่า ตามสัญญาข้อ ๗ ก. วรรคสอง กำหนดไว้ชัดเจนว่า ผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มงานทันทีในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยไม่จำเป็นต้องรอให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งเสียก่อน และหากผู้ฟ้องคดีมีปัญหาเข้าพื้นที่ก่อสร้างไม่ได้ ผู้ฟ้องคดีย่อมมีหน้าที่ต้องแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีทราบเพื่อแก้ไข ซึ่งไม่ปรากฏพยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริงใดที่แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งเหตุที่เป็นอุปสรรคขัดขวางการเข้าพื้นที่ก่อสร้าง ผู้ฟ้องคดีจึงต้องเริ่มงานตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานและส่งมอบพื้นที่เป็นเพียงการดำเนินงานทางธุรการ จึงรับฟังได้ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานตามสัญญาและส่งมอบพื้นที่ให้ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งล่าช้ากว่ากำหนดตามสัญญาจึงไม่อาจรับฟังได้ มีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานก่อสร้างตามกำหนดเวลาหรือไม่ เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีหน้าที่นำส่งวัสดุตัวอย่างคอนกรีตให้สถาบันของทางราชการที่เชื่อถือได้ ตรวจสอบว่ามีคุณสมบัติตามที่กำหนดหรือไม่ และนำรายงานของสถาบันที่ตรวจสอบส่งมอบให้คณะกรรมการตรวจการจ้างหรือผู้ควบคุมงานเพื่อประกอบการตรวจรับงานจ้าง ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่า ตามสัญญาข้อ ๗ ข. และภาคผนวก ๑ ข้อ ๕ มิได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีต้องนำส่งรายงานการตรวจวิเคราะห์กำลังอัดคอนกรีต และเป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะตรวจสอบคุณภาพของงานจ้างเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการ จึงไม่อาจรับฟังได้ แต่อย่างไรก็ตาม หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงาน คณะกรรมการตรวจการจ้างได้นำส่งตัวอย่างคอนกรีตให้แนวทางหลวงชนบทสมุทรปราการเป็นผู้ทดสอบ ซึ่งต่อมาแนวทางหลวงชนบทสมุทรปราการได้มีหนังสือจำนวน ๑๑ ฉบับ แจ้งผลการทดสอบคอนกรีตให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ผลปรากฏว่า คอนกรีตตามตัวอย่างที่ทดสอบมีกำลังอัดไม่น้อยกว่า ๓๐๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตรที่ ๒๘ วัน ซึ่งเป็นไปตามรูปแบบรายละเอียด และข้อกำหนดของสัญญาจ้าง ต่อมาคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ออกใบตรวจรับการจ้าง ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงเห็นได้ว่า แม้คณะกรรมการตรวจการจ้างจะเป็นผู้นำส่งตัวอย่างคอนกรีตให้แนวทางหลวงชนบทสมุทรปราการทดสอบเอง แต่เมื่อผลการทดสอบปรากฏว่าตัวอย่างคอนกรีตที่ทดสอบมีคุณสมบัติเป็นไปตามที่สัญญาพิพาทกำหนดไว้ คณะกรรมการตรวจการจ้างก็ได้ตรวจรับการจ้าง กรณีจึงถือได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ถือเอาสาระสำคัญของสัญญาที่กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่นำส่งวัสดุตัวอย่างคอนกรีตให้สถาบันของทางราชการที่เชื่อถือได้ตรวจสอบ และนำรายงานของสถาบันที่ตรวจสอบส่งมอบให้คณะกรรมการตรวจการจ้างหรือผู้ควบคุมงานเพื่อประกอบการตรวจรับงานจ้างเป็นสำคัญ ข้อสัญญาในส่วนดังกล่าวจึงไม่ได้เป็นสาระสำคัญ

/ถึงขนาดที่...

ถึงขนาดที่จะเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานล่าช้า แต่หน้าที่ตามข้อสัญญาดังกล่าวเป็นเพียงกระบวนการในการตรวจสอบคอนกรีตที่มีความสมบูรณ์ตรงตามที่สัญญากำหนดหรือไม่ เพื่อประกอบการตรวจรับมอบงานของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้เก็บตัวอย่างคอนกรีตเพื่อส่งทดสอบกำลังอัดคอนกรีต และไม่มีรายงานจากสถาบันของทางราชการที่เชื่อถือได้มายืนยันประกอบผลการทำงานตามผนวก ๑ ท้ายสัญญาจ้าง ซึ่งถือเป็นสาระสำคัญของสัญญาจ้าง ถือได้ว่างานของผู้ฟ้องคดียังไม่แล้วเสร็จตามสัญญาจ้างข้อ ๔.๔ จึงไม่อาจรับฟังได้ อีกทั้ง เมื่อแนวทางหลวงชนบทสมุทรปราการได้มีหนังสือแจ้งผลการทดสอบคอนกรีตให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ผลปรากฏว่า ตัวอย่างคอนกรีตที่ทดสอบมีคุณสมบัติเป็นไปตามรูปแบบรายละเอียด และข้อกำหนดของสัญญาจ้าง คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงได้ออกใบตรวจรับการจ้าง ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นกรณีที่มีการส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาแล้ว จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานจ้างครบถ้วนแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๕ (๔) การที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานที่เสร็จบริบูรณ์เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการส่งมอบงานภายในกำหนดระยะเวลาตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิเรียกค่าปรับจากผู้ฟ้องคดีตามสัญญา ข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีหักค่าปรับจำนวน ๓๑๘,๕๕๐ บาท จากค่าจ้างจึงไม่ชอบด้วยข้อสัญญา สำหรับประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าสัญญาจ้างพิพาทมิได้กำหนดระยะเวลาก่อสร้างเมื่อเวลารอผลของกำลังอัดคอนกรีตที่ ๒๘ วัน นั้น เมื่อได้วินิจฉัยไว้แล้วว่าผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานครบถ้วนภายในกำหนดระยะเวลาตามสัญญาแล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีอีก เพราะไม่มีเหตุทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีหักเงินค่าปรับจำนวน ๓๑๘,๕๕๐ บาท จากค่าจ้างที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยไม่มีสิทธิ จึงมีผลเป็นการผิดนัดไม่ชำระเงินค่าจ้างแก่ผู้ฟ้องคดีให้ถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๑๘,๕๕๐ บาท ตามมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ อันเป็นวันถัดจากวันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าจ้างและถูกหักค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับ ซึ่งเมื่อนับถึงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐ ที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลเป็นเวลา ๑๐๕ วัน คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๖,๘๗๒.๘๓ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระเงินค่าจ้างส่วนที่หักชำระค่าปรับพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๓๒๕,๔๒๒.๘๓ บาท ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๓๒๕,๔๒๒.๘๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๑๘,๕๕๐ บาท นับถัดจาก

/วันฟ้องคดี...

วันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืบค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ก่อนการดำเนินโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก เลียบหมู่บ้าน หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองนิมมยตรา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ สป ๗๓๓๐๓/๑๗๒ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เชิญผู้ฟ้องคดีเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานเพื่อชี้แจงรายละเอียดในการทำงานในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ณ ที่ทำการของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้แทนของผู้ฟ้องคดี จำนวน ๓ ราย ได้เข้าในการร่วมประชุมดังกล่าวด้วย โดยในการประชุม คณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งถึงเงื่อนไขของระยะเวลาในสัญญาซึ่งเมื่อระยะเวลาไว้สำหรับการทดสอบกำลังอัดคอนกรีต ๒๘ วัน แล้ว หากผู้ฟ้องคดีลงมือทำงานตั้งแต่ได้ทำหนังสือเข้าดำเนินการกับผู้ถูกฟ้องคดี ก็จะต้องดำเนินการแล้วเสร็จทันตามสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าไม่ทราบเงื่อนไขดังกล่าวไม่ได้เพราะเป็นเงื่อนไขของสัญญาจ้าง และผู้ฟ้องคดีต้องรายงานผลการทดสอบวัสดุต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานทุกครั้งที่มีผลทดสอบ ซึ่งการกำหนดเงื่อนไขกำลังอัดคอนกรีตเป็นไปตามขอบข่ายงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องเป็นไปตามมาตรฐานงาน มทข ๑๐๑-๒๕๔๕ มาตรฐานคอนกรีต และคอนกรีตเสริมเหล็ก ที่ต้องพิจารณาผลการทดสอบกำลังอัดที่ ๒๘ วัน ซึ่งเป็นกำลังอัดคอนกรีตที่แข็งแรงมากที่สุด ผู้ฟ้องคดีจึงต้องลงมือทำงานให้เป็นไปตามสัญญาจ้าง เลขที่ E ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ระยะเวลาดำเนินการ ๑๒๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ โดยผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ขอเข้าดำเนินการในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ แล้ว แต่มิได้เข้าดำเนินการตามวันเวลาดังกล่าว โดยปรากฏตามรายงานของผู้ควบคุมงานว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เข้าดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙ จนถึงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นเวลาประมาณ ๒๘ วัน ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียเวลาที่ไม่ได้ดำเนินการในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งผู้ฟ้องคดีทราบเรื่องผลทดสอบกำลังอัดคอนกรีตทั้งหมดว่าเป็นเอกสารสำคัญเพราะเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาจ้าง และลูกปูนที่ส่งให้ทางหลวงชนบททดสอบก็เป็นการส่งในนามของผู้ฟ้องคดี โดยส่งมอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ สำหรับการทดสอบกำลังอัดคอนกรีต นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๒๖/๒๕๕๗ ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งเทศบาลแห่งหนึ่งว่า งานจ้างก่อสร้างถนน คสล. กำหนดให้มีการบ่มคอนกรีต ๒๘ วัน เมื่องานของผู้ฟ้องคดีหล่อลูกปูนชุดสุดท้ายในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และส่งมอบงานในวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ โดยลูกปูนบ่มได้เพียง ๕ วัน จึงไม่ตรงตามมาตรฐานตามแบบแปลนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาที่กำหนดให้ส่วนยุบคอนกรีต (SLUMP) ไม่มากกว่า

๑๐ เซนติเมตร และแรงอัดของแท่งคอนกรีตตัวอย่างขนาด ๑๕ x ๑๕ x ๑๕ เซนติเมตร ที่ ๒๘ วัน จะต้องไม่น้อยกว่า ๓๐๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานตามสัญญาและส่งมอบพื้นที่ให้ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ล่าช้ากว่ากำหนดตามสัญญา ๔ วัน แต่กำหนดแล้วเสร็จยังเป็นวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ตามเดิม ส่วนที่ปรากฏตามรายงานของผู้ควบคุมงานว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เข้าดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙ จนถึงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นระยะเวลาประมาณ ๒๘ วัน นั้น ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีทิ้งงานหรือก่อสร้างล่าช้าไม่ต่อเนื่องจนเกิดความเสียหายอย่างใด และในระหว่างการก่อสร้าง ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่ได้ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาหรือหาผู้รับจ้างรายใหม่เข้าทำงานตามสัญญาแทน โดยยังคงให้ผู้ฟ้องคดีทำงานตามสัญญาจนแล้วเสร็จและส่งมอบงานงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการของผู้ถูกฟ้องคดีได้ลงนามรับหนังสือส่งมอบงานไว้แล้วเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นเวลาก่อนกำหนดแล้วเสร็จตามสัญญา จึงเป็นที่ชัดเจนว่า สัญญาจ้างเลขที่ E ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นสัญญาจ้างทำของที่ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้ว่าจ้างถือเอาผลสำเร็จของงานภายในกำหนดระยะเวลาตามสัญญาเป็นสำคัญ การที่ผู้ฟ้องคดีทำงานตามสัญญาจนแล้วเสร็จและส่งมอบงานภายในกำหนดเวลาตามสัญญา จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้รับจ้างตามสัญญาจ้างที่สมบูรณ์แล้ว แม้การส่งมอบงานของผู้ฟ้องคดีจะมีเพียงหนังสือขอส่งมอบงานงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ โดยไม่มีผลการทดสอบกำลังอัดคอนกรีตเสนอไปพร้อมกันเพื่อประกอบการพิจารณาตรวจรับมอบงาน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้โต้แย้งว่า ผู้ฟ้องคดียังทำหน้าที่ตามสัญญาไม่ครบถ้วนหรือปฏิเสธที่จะรับมอบงานที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบ แสดงให้เห็นว่า สัญญาจ้างเลขที่ E ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ กำหนดคุณสมบัติของคอนกรีตเพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาตรวจรับมอบงานถนนคอนกรีตที่ก่อสร้างเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้ว่าจ้างได้รับงานที่มีคุณภาพ แต่การทดสอบกำลังอัดคอนกรีตเป็นเพียงขั้นตอนในการพิจารณาตรวจรับมอบงานที่จะต้องมีการตรวจสอบคอนกรีตว่ามีความสมบูรณ์ตรงตามคุณสมบัติที่สัญญากำหนดหรือไม่เท่านั้น การที่ผู้ฟ้องคดีไม่นำส่งผลการทดสอบตัวอย่างคอนกรีตเสนอมาพร้อมกับการส่งมอบงานจึงไม่ใช่การทำหน้าที่ตามสัญญาไม่ครบถ้วนและไม่เป็นเหตุให้ถือว่าการก่อสร้างถนนคอนกรีตที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญา เมื่อผลการทดสอบกำลังอัดคอนกรีตที่ ๒๘ วัน ที่ส่งไปตรวจวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ได้ผลตรงตามสัญญาแล้ว จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีส่งมอบงาน

/ที่มีคุณภาพ...

ที่มีคุณภาพตรงตามสัญญาให้แก่ผู้ผูกฟองคัตตั้งแต่วันที่ผู้ผูกคัตมีหนังสือขอส่งมอบงานงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ ในวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ตามข้อ ๖๔ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งสอดคล้องกับ หลักการตามข้อ ๗๒ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับ คำว่า ที่ ๒๘ วัน ตามข้อ ๕ ของรายการประกอบแบบก่อสร้าง คสล. ในหมู่บ้าน ตามเอกสาร ผนวก ๑ ท้ายสัญญาพิพาท นั้น เป็นเพียงเงื่อนไขที่สัญญากำหนดไว้ให้สอดคล้องกับ หลักวิศวกรรมศาสตร์ที่ต้องให้เวลาคอนกรีตพัฒนากำลังก่อนที่จะตรวจวิเคราะห์ กำลังอัดคอนกรีต และกำหนดให้ถือเอาผลการตรวจวิเคราะห์คอนกรีตที่พัฒนากำลังไปแล้วครบ ๒๘ วัน เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาว่าถนนคอนกรีตที่ก่อสร้างมีคุณภาพตรงตามสัญญาหรือไม่ แตกต่างจากข้อเท็จจริงในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๒๖/๒๕๕๗ ที่แบบแปลนการก่อสร้างในคดี ดังกล่าวกำหนดให้ผู้รับจ้างต้องใช้น้ำยาบ่มคอนกรีตหรือกระสอบชุ่มน้ำบ่มคอนกรีตอย่างน้อย ๒๘ วันด้วย ซึ่งตามสัญญาจ้างเลขที่ E ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่พิพาทในคดีนี้ ไม่ได้กำหนดให้ผู้ผูกคัตต้องดำเนินการใดเพิ่มเติมภายหลังเทคอนกรีตชุดสุดท้ายหรือต้องรอให้ ครบระยะเวลา ๒๘ วันเสียก่อนจึงจะถือว่างานแล้วเสร็จตามสัญญา ระยะเวลา ๒๘ วัน จึงเป็น เพียงการกำหนดเวลาที่จะตรวจคุณภาพงานก่อสร้างในชั้นการตรวจรับมอบงานเพื่อให้ สอดคล้องกับหลักวิศวกรรมศาสตร์ที่ต้องให้เวลาคอนกรีตพัฒนากำลังเท่านั้น เมื่อสัญญาจ้าง ดังกล่าวไม่ได้กำหนดให้ผู้ผูกฟองคัตมีหน้าที่ใดให้ต้องกระทำอีก จึงไม่ต้องรวมระยะเวลา ๒๘ วัน ภายหลังเทคอนกรีตชุดสุดท้ายเป็นระยะเวลาก่อสร้างด้วย การที่ผู้ผูกฟองคัตใช้สิทธิเรียกค่าปรับ ตามสัญญาจากผู้ผูกคัตเป็นเวลา ๒๓ วัน จึงไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรม ขอให้ศาลปกครองสูงสุด พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ผู้ผูกฟองคัตยื่นคำแถลง เป็นหนังสือ แต่ไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ศาลได้รับฟัง สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ผูกฟองคัตได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ E ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ว่าจ้างผู้ผูกคัตให้ทำงานโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก เลียบหมู่บ้าน หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองนิมยตรา ขนาดกว้าง ๖ เมตร ยาว ๑,๐๒๔ เมตร และ

/กว้าง ๕.๕๐ เมตร...

กว้าง ๕.๕๐ เมตร ยาว ๔๔๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ตามรูปแบบที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด ค่าจ้างจำนวน ๕,๕๔๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีตกลงจะแบ่งชำระให้ผู้ฟ้องคดี เป็น ๘ งวด โดยกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙ และต้องทำงานให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ทั้งนี้ ได้มีข้อกำหนดในรายการประกอบแบบก่อสร้างถนน คสล. ในหมู่บ้าน แนนท้ายสัญญาจ้าง ข้อ ๕ ว่า ส่วนยุบคอนกรีตไม่มากกว่า ๑๐ เซนติเมตร และแรงอัดของแท่งคอนกรีตตัวอย่างขนาด ๑๕ x ๑๕ x ๑๕ เซนติเมตร ที่ ๒๘ วันจะต้องไม่น้อยกว่า ๓๐๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร และมีข้อกำหนดในผนวก ๔ การทดสอบวัสดุแบบท้ายสัญญาจ้าง ว่า การทดสอบวัสดุต่างๆ ในการก่อสร้าง ให้ผู้รับจ้างดำเนินการนำส่งสถาบันของทางราชการที่เชื่อถือได้เป็นผู้ทดสอบ และนำผลการทดสอบรายงานต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานก่อสร้างทราบก่อนทุกครั้ง ส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทดสอบทุกประเภทและทุกครั้ง ให้ผู้รับจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเองทั้งสิ้นจนงานแล้วเสร็จตามสัญญา ในขณะที่ทำสัญญา ผู้ฟ้องคดีได้นำหลักประกันเป็นเช็คจำนวนเงิน ๒๗๗,๐๐๐ บาท มอบให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา ภายหลังจากทำสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ สป ๗๓๓๐๓/๑๖๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเริ่มเข้าทำงานและขอส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างให้ผู้ฟ้องคดีเพื่อดำเนินการก่อสร้าง ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งขอเข้าดำเนินการในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้เริ่มเข้าทำงานเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๙ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ สป ๗๓๓๐๒/๒๐๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรงรัดการดำเนินการก่อสร้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือขอส่งมอบงานงวดที่ ๑ ถึงงวดที่ ๓ ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ออกใบตรวจรับการจ้าง และผู้ถูกฟ้องคดีได้ชำระค่าจ้างตามงวดงานดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว ระหว่างนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ สป ๗๓๓๐๓/๓๐๖ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ เรงรัดการดำเนินการก่อสร้างงวดที่ ๔ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้เทคอนกรีตผิวทางระหว่างวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๕ ฉบับ ขอส่งมอบงานงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ ต่อผู้ฟ้องคดี โดยมีได้เก็บตัวอย่างคอนกรีตที่เททำพื้นถนนเพื่อส่งตรวจเพื่อให้คอนกรีตเป็นไปตามคุณสมบัติที่กำหนด ต่อมา ภายหลังจากพ้นกำหนดแล้วเสร็จของงานตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ สป ๗๓๓๐๒/๓๙๖ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งสงวนสิทธิการเรียกค่าปรับตามสัญญาจ้าง และได้มีหนังสือ ที่ สป ๗๓๓๐๓/ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งกำหนดตรวจรับงานจ้างให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างกำหนดตรวจรับงานจ้างในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงให้ผู้ฟ้องคดีนำเครื่องเจาะคอนกรีตมาในวัน

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวเพื่อเจาะพิสูจน์ความหนาของถนนคอนกรีตว่าได้ดำเนินการให้เป็นไปตามสัญญาหรือไม่ และคณะกรรมการตรวจการจ้างได้เข้าตรวจสอบงานจ้าง ณ สถานที่ก่อสร้างแล้ว แต่ยังมีได้ตรวจรับงานจ้างในงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือส่งตัวอย่างคอนกรีตเพื่อขอให้แนวทางหลวงชนบทสมุทรปราการดำเนินการทดสอบกำลังอัดคอนกรีตดังกล่าว ซึ่งต่อมา แนวทางหลวงชนบทจังหวัดสมุทรปราการได้มีหนังสือ ที่ คค ๐๗๐๓.๕๙/๑๗๘๕ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ คค ๐๗๐๓.๕๙/๑๘๒๓ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ คค ๐๗๐๓.๕๙/๑๘๔๖ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ คค ๐๗๐๓.๕๙/๑๘๖๓ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ คค ๐๗๐๓.๕๙/๑๙๐๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ คค ๐๗๐๓.๕๙/๑๙๐๑ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ คค ๐๗๐๓.๕๙/๑๙๓๑ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ คค ๐๗๐๓.๕๙/๑๙๓๒ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ คค ๐๗๐๓.๕๙/๑๙๓๘ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ คค ๐๗๐๓.๕๙/๑๙๖๗ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ คค ๐๗๐๓.๕๙/๑๙๘๙ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ส่งผลการทดสอบความแข็งแรงของคอนกรีตให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ โดยแจ้งว่า จากการตรวจสอบคอนกรีตจำนวน ๑๖ รายการ ที่หล่อเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งครบกำหนด ๒๘ วัน ในวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ตามลำดับ โดยทำการทดสอบเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ผลการทดสอบได้กำลังอัดเกิน ๓๐๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร เป็นไปตามเงื่อนไขของแบบแปลนและข้อกำหนดของสัญญาจ้าง คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ รายงานการตรวจงานโครงการต่อผู้ถูกฟ้องคดีว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจสอบสภาพทางกายภาพของถนนแล้วเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แต่ผู้ฟ้องคดีหล่อคอนกรีตชุดสุดท้ายเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จะครบกำหนด ๒๘ วัน ในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานได้แจ้งผู้ฟ้องคดีแล้วว่า ตามสัญญามีระยะเวลาการทดสอบคอนกรีตอยู่ในเนื้องานงวดที่ ๔ งวดที่ ๕ และงวดที่ ๖ และได้เพื่อระยะเวลาการทดสอบไว้ในสัญญาจ้างแล้ว เมื่อผลการทดสอบกำลังอัดคอนกรีตชุดสุดท้ายออกมาแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงทำงานครบบริบูรณ์เป็นไปตามแบบแปลนและข้อกำหนดในสัญญาจ้างเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องเสียค่าปรับตามสัญญาจ้างนับถัดจากวันสิ้นสุดสัญญาในวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ เป็นเวลา ๒๓ วัน ค่าปรับวันละ ๑๓,๘๕๐ บาท เป็นเงินทั้งสิ้น ๓๑๘,๕๕๐ บาท และคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ออกใบตรวจรับการจ้าง ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยระบุว่า ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานจ้างงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ ถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายการละเอียด

/ทุกประการ...

ทุกประการแล้วเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเกินกำหนดเวลาทำงานแล้วเสร็จตามสัญญา จำนวน ๒๓ วัน ต้องชำระค่าปรับวันละ ๑๓,๘๕๐ บาท เป็นเงิน ๓๑๘,๕๕๐ บาท สมควรจ่าย ค่าจ้างส่วนที่เหลือเป็นเงิน ๓,๗๒๔,๕๔๒ บาท ให้แก่ผู้รับจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ สป ๗๓๓๐๒/๕๒๓ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งสงวนสิทธิเรียกค่าปรับจำนวน ๓๑๘,๕๕๐ บาท จากผู้ฟ้องคดี จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้อนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างในงวดงานที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ และผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้าง จำนวนดังกล่าวเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๓๒๕,๔๒๒.๘๓ บาท พร้อมดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๑๘,๕๕๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงิน จำนวน ๓๒๕,๔๒๒.๘๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๑๘,๕๕๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ชำระ ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืบค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นฟ้องด้วยจึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องคืน เงินค่าปรับที่หักจากค่าจ้างตามสัญญาจ้าง เลขที่ E ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ พร้อมดอกเบี้ย ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า สัญญาจ้างเลขที่ E ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ระหว่างผู้ฟ้องคดี ผู้ว่าจ้าง กับผู้ถูกฟ้องคดี ผู้รับจ้าง ข้อ ๒ เอกสารอันเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา กำหนดว่า เอกสารแนบท้ายสัญญาดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสัญญานี้ ๒.๑ ผนวก ๑ แบบรูปและรายการละเอียดโครงการฯ จำนวน ๓๐ หน้า... ๒.๔ ผนวก ๔ การทดสอบวัสดุ จำนวน ๑ หน้า... ข้อ ๗ ข. กำหนดเวลาแล้วเสร็จและสิทธิของผู้ว่าจ้างในการบอกเลิกสัญญา วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙ และจะต้องทำงาน ให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙... ข้อ ๑๗ ค่าปรับ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า หากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา และผู้ว่าจ้างยังมิได้ บอกเลิกสัญญา ผู้รับจ้างจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็นจำนวนเงินวันละ ๑๓,๘๕๐ บาท... นับถัดจากวันที่กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญา หรือวันที่ผู้ว่าจ้างได้ขยายให้จนถึงวันที่ทำงาน แล้วเสร็จจริง ข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ค่าปรับหรือค่าเสียหายซึ่งเกิดขึ้นจากผู้รับจ้าง

/ตามสัญญานี้...

ตามสัญญานี้ ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะหักเอาจากจำนวนเงินค่าจ้างที่ค้างจ่ายหรือจากเงินประกันผลงานของผู้รับจ้างหรือบังคับจากหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาก็ได้

เมื่อในคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีว่าจ้างให้ผู้ฟ้องคดีทำงานโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเลียบบนหมู่บ้าน หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองนิมยัตรา ขนาดกว้าง ๖ เมตร ยาว ๑,๐๒๔ เมตร และกว้าง ๕.๕๐ เมตร ยาว ๔๔๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ตามสัญญาจ้างเลขที่ E ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ วงเงินค่าจ้างจำนวน ๕,๕๔๐,๐๐๐ บาท โดยกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องเริ่มงานภายในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการส่งมอบงานครบทั้ง ๘ งวดงาน เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ โดยที่ตามเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างดังกล่าว ได้แก่ ผนวก ๑ รายการประกอบแบบก่อสร้างถนน คสล. ในหมู่บ้าน ข้อ ๕ กำหนดว่า ส่วนยุบคอนกรีต (SLUMP) ไม่มากกว่า ๑๐ เซนติเมตร และแรงอัด (COMPRESSIVE STRENGTH) ของแท่งคอนกรีตตัวอย่าง ขนาด ๑๕ x ๑๕ x ๑๕ เซนติเมตร ที่ ๒๘ วัน ต้องไม่น้อยกว่า ๓๐๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร และผนวก ๔ การทดสอบวัสดุ กำหนดว่า การทดสอบวัสดุต่างๆ ในการก่อสร้าง ให้ผู้รับจ้างดำเนินการนำส่งสถาบันของทางราชการที่เชื่อถือได้เป็นผู้ทดสอบ และนำผลการทดสอบรายงานต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานก่อสร้างทราบก่อนทุกครั้ง ส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทดสอบทุกประเภทและทุกครั้ง ให้ผู้รับจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเองทั้งสิ้นจนงานแล้วเสร็จตามสัญญา ซึ่งเมื่อพิจารณาจากข้อสัญญาประกอบกับเอกสารแนบท้ายสัญญาดังกล่าว แม้จะมีได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในข้อสัญญาว่าให้ต้องรอกการบ่มคอนกรีตให้ครบ ๒๘ วัน ก่อนการส่งมอบก็ตาม แต่โดยที่ตามเอกสารแนบท้ายสัญญาดังกล่าว กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีจะต้องนำส่งผลการทดสอบของสถาบันของทางราชการที่เชื่อถือได้เป็นผู้ทดสอบ และนำผลการทดสอบรายงานต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานก่อสร้างทราบก่อนทุกครั้ง ประกอบกับปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้แทนของผู้ฟ้องคดี จำนวน ๓ ราย ได้เข้าร่วมในการประชุมกับคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ โดยปรากฏตามรายงานการประชุมดังกล่าวว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งให้ผู้แทนของผู้ฟ้องคดีทราบแล้วว่า ได้เผื่อระยะเวลาการบ่มคอนกรีตครบ ๒๘ วัน ไว้ในระยะเวลาตามสัญญาจ้างแล้ว จึงฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทราบเงื่อนไขเกี่ยวกับการรอให้คอนกรีตมีระยะเวลาครบ ๒๘ วัน ก่อนส่งมอบงานแล้ว ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ต้องนำส่งผลการทดสอบกำลังอัดคอนกรีตที่ ๒๘ วัน เพื่อให้การทำงานได้มาตรฐานตามข้อกำหนดของสัญญา และผู้ถูกฟ้องคดีจะตรวจรับมอบงานดังกล่าว ได้ก็ต่อเมื่อในขณะที่รับมอบงานมีผลการทดสอบวัสดุว่าเป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาแล้ว

/และการที่...

และการที่คณะกรรมการตรวจการจ้างเป็นผู้นำส่งตัวอย่างคอนกรีตให้แนวทางหลวงชนบท สมุทรปราการ ทดสอบกำลังอัดคอนกรีตแทนผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้ทำให้หน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ตามสัญญาจ้างที่ต้องนำส่งวัสดุตัวอย่างคอนกรีตให้สถาบันทางราชการที่เชื่อถือได้ตรวจสอบ และนำรายงานการตรวจสอบส่งมอบให้คณะกรรมการตรวจการจ้างพิจารณาประกอบการตรวจรับงานจ้างสิ้นสุดลงแต่อย่างใด เมื่อปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเทคอนกรีตผิวถนนครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๕ ฉบับ ส่งมอบงานงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ ตามลำดับ ซึ่งงานงวดดังกล่าวเป็นงานต้องมีการทดสอบ กำลังอัดคอนกรีตว่าเป็นไปตามที่เอกสารแนบท้ายสัญญา หมวด ๑ รายการประกอบแบบ ก่อสร้างถนน คสล. ในหมู่บ้าน ข้อ ๕ กำหนดหรือไม่ โดยผู้ฟ้องคดีจะต้องดำเนินการ นำส่งสถาบันของทางราชการที่เชื่อถือได้เป็นผู้ทดสอบ และนำผลการทดสอบรายงานต่อ คณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานก่อสร้างทราบตามหมวด ๔ การทดสอบวัสดุ การที่ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้นำส่งผลการทดสอบกำลังอัดคอนกรีตดังกล่าวในวันที่ส่งมอบงานเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงไม่อาจถือได้ว่า วันดังกล่าวเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานโดยถูกต้อง ครบถ้วน เมื่อต่อมา ในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้เข้า ตรวจสอบสภาพถนนทางกายภาพและแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเจาะคอนกรีตเพื่อเจาะพิสูจน์ความหนา ของถนน และคณะกรรมการตรวจการจ้างได้นำส่งตัวอย่างคอนกรีตให้แนวทางหลวงชนบทสมุทรปราการ ทำการทดสอบความแข็งแรงของคอนกรีต หลังจากนั้น แนวทางหลวงชนบทสมุทรปราการ ได้มีหนังสือแจ้งมายังผู้ถูกฟ้องคดีรวม ๑๑ ฉบับ โดยแนวทางหลวงชนบทสมุทรปราการได้ดำเนินการ ทดสอบความแข็งแรงของคอนกรีตตั้งแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ผลการทดสอบปรากฏว่า ได้กำลังอัดเกิน ๓๐๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร อันเป็นไป ตามเงื่อนไขของแบบแปลนและข้อกำหนดในสัญญาจ้าง กรณีจึงต้องถือว่า วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันทดสอบวันสุดท้ายที่ทำให้ทราบได้ว่าคอนกรีตมีกำลังอัดเกิน ๓๐๐ กิโลกรัม ต่อตารางเซนติเมตร ตามข้อกำหนดในสัญญาแล้ว เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานโดยถูกต้อง ครบถ้วนตามสัญญา ดังนั้น เมื่อตามสัญญาจ้างเลขที่ E ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แต่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานที่ถูกต้องครบถ้วนตามสัญญาเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ อันเป็นระยะเวลาล่าช้ากว่ากำหนดแล้วเสร็จตามสัญญาเป็นเวลา ๒๓ วัน ผู้ฟ้องคดี จึงต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง ของสัญญาจ้างดังกล่าว เป็นจำนวน เงินวันละ ๑๓,๘๕๐ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับจำนวน ๓๑๘,๕๕๐ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดี หักค่าปรับจำนวนดังกล่าวออกจากค่าจ้างงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๘ จึงชอบด้วยข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง

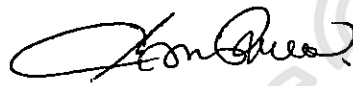
/ของสัญญาจ้าง...

ของสัญญาจ้างฉบับเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องคืนเงินค่าปรับที่หักจากเงินค่าจ้าง พร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๓๒๕,๔๒๒.๘๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๑๘,๕๕๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดี เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ คดีถึงที่สุด คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง และให้คืน ค่าธรรมเนียมศาลชั้นอุทธรณ์ทั้งหมดให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี

นายไชยเดช ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

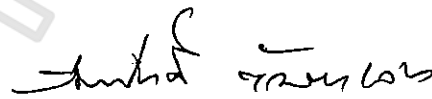
นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด
ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่ง ประธานแผนกคดีสิ่งแวดล้อม
ในศาลปกครองสูงสุด

นายอนุสรณ์ ธีระภัทรานันท์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสัมฤทธิ์ อ่อนคำ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมศักดิ์ ตันจนาเสนา
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

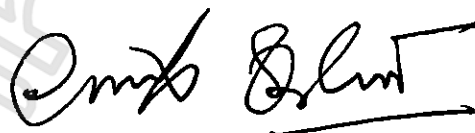

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายรังสิกร อุปพงษ์

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๔๗/๒๕๖๓ หมายเลขแดงที่ ๑.๑๐๒๐/๒๕๖๕ ได้ทำคำพิพากษาโดย นายอนุสรณ์ ธีระภทรานันท์ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจากนายอนุสรณ์ ธีระภทรานันท์ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวรพจน์ วิสрутพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด